

Dziennik

Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Cena numeru pojedynczego mk. 15.—; adres Redakcji: Urząd Wojewódzki, ul. Zawadzka 11, pokój Nr. 27, Administracji pokój Nr. 8; Telefony 284 i 258.

„Dziennik Urzędowy“ przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednospaltowego, lub jego miejsce mk. 10.—

TREŚĆ: I. 230, 231. Wykaz rozporządzeń i ustaw, ogłoszonych po dniu 15 września 1920 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim.

IV. 232. Okólnik (126) Wojewody do wszystkich P. P. Starostów Województwa Łódzkiego i P. Komisarza Rządu na m. Łódź w sprawie przejazdów ulgowych kolejami żelaznymi pracowników nieetatowych. 233. Okólnik (127) do wszystkich P. P. Starostów Województwa Łódzkiego, Pana Komisarza Rządu na m. Łódź oraz P. P. Naczelnikom Departamentów i Urzędów Wojewódzkich w sprawie urlopów urzędników. 234. Okólnik (128) do wszystkich P. P. Starostów Województwa Łódzkiego, P. Komisarza Apropowizacji przy Magistracie m. Łodzi i do P. Komisarza przy Magistracie m. Pabjanic w sprawie prowadzenia księgowości. 235. Okólnik (129) do wszystkich P. P. Starostów i P. Komisarza Rządu na m. Łódź w sprawie poborów służbowych funkcjonariuszów państwowych, wstępujących do wojska. 236. Okólnik (130) do P. P. Starostów i P. P. Prezydentów miast wydzielonych Województwa Łódzkiego w sprawie reklamacji od wojska funkcjonariuszów instytucji samorządowych.

VI. 237, 238, 239, 240, 241, 242. Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

Listy gończe.

Ogłoszenia.

I.

Wykaz rozporządzeń i ustaw

ogłoszonych po dniu 15 września 1920 r.

230

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Z dnia 21. września 1920 r. Nr. 89.

poz. 583.

Ustawa z dnia 16. lipca 1920 r. o przywróceniu praw majątkowych unitom.

poz. 584.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie uzupełnienia postanowień regulaminu dla Komisji Dewizowej i banków dewizowych.

poz. 585.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia i przygotowania drzewa opałowego w lasach prywatnych na okres zimowy 1920/21.

poz. 586.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie dostarczenia drzewa budulcowego z lasów państwowych i prywatnych na cele odbudowy na okres pięcioletni od roku 1920/21 do 1924/25.

poz. 587.

Rozporządzenie Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 14. lipca 1920 r. o podwyższeniu podatku gruntowego na obszarze b. zaboru austriacko-węgierskiego.

poz. 588.

Rozporządzenie Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 16. lipca 1920 r. o podwyższeniu podatku domowo-klasowego na obszarach byłego zaboru austriacko-węgierskiego.

poz. 589.

Rozporządzenie Ministra Apropowizacji w sprawie podawania potraw mięsnych w restauracjach w Warszawie w porze od 7-ej do 10-ej wieczór.

poz. 590.

Rozporządzenie Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 16. lipca 1920 r. o opłacie stempowej od sprzedaży przedmiotów zbytku.

poz. 591.

Rozporządzenie Ministra Skarbu celem wykonania — na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego — ustawy z dnia 16. lipca 1920 r. o opłatach stempowych od weksli.

poz. 592.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu w przedmiocie podwyższenia taryfy osobowej i bagażowej na linjach Tow. Akc. Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych, na linjach Tow. Akc. Budowy i Eksploatacji Dróg Żelaznych Dojazdowych w Królestwie Polskiem, na linii dojazdowej Piotrków—Sulejów.

poz. 593.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie uchylecia zakazu urządzania w restauracjach, kawiarniach i t. p., zakładach koncertów i popisów muzycznych.

231

W Monitorze Polskim.

Z dnia 18 września 1920 r. Nr. 212.

Rozporządzenie. Na mocy art. 3. Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dn. 6. sierpnia 1920 r. w przedmiocie ustanowienia stanu oblężenia (Dz. Ust. Nr. 69, poz. 460).

Z dnia 28 września 1920 r. Nr. 220.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w sprawie ulg w opłatach za przejazd parostatkami Polskiej Żeglugi Państwowej Pracowników Państwowych.

Obwieszczenie Ministra Apropowizacji w sprawie przywrócenia działalności Urzędu Ziemiaczanego.

Z dnia 1 października 1920 r. Nr. 223.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zarządu państwowego nad dobrami arcyksięcia Fryderyka Habsburga, położonemi w części Księstwa Cieszyńskiego. przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej.

Z dnia 2 października 1920 r. Nr. 224.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie skasowania w okręgu Sądu Okręgowego w Siedlcach: Sądów Pokoju w Gończycach, Trojanowie i okręgu wiejskiego w Garwolinie.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie wyłączenia gminy Małopole z właściwości Sądu Pokoju w Tłuszczu i włączenia jej do właściwości Sądu Pokoju w Radzyminie.

IV. OKÓLNIKI.

232

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. O. P.-4356/3.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1920 r.

Okólnik Nr. 299.

Do Panów Szefów Sekcji, Naczelników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, PP. Wojewodów i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Wobec powstałych wątpliwości co do stosowania art. 2 Przepisów o przejazdach ulgowych pracowników państwowych kolejami żelaznymi (Monitor Polski z dnia 3. lipca 1920 r. Nr. 147) wyjaśnia się, że pod nazwą „etatowych urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych” rozumieć należy przy stosowaniu cytowanych przepisów do personelu administracji politycznej—wszystkich tych funkcjonarjuszów, którzy pobierają wynagrodzenie z § 1. budżetu wydatków (płace etatowe), bez względu na to, czy dany funkcjonarjusz jest urzędnikiem mianowanym definitywnie, czy prowizorycznie.

Do wszystkich pozostałych funkcjonarjuszów. płatnych z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, stosuje się wyłączenie ustęp 2-gi, art. 2-go rzeczonych przepisów.

Minister:

w z. Dunikowski w. r.

Zgodnie z oryginałem.

Okólnik Nr. 126 z dnia 24. VIII. 1920 r. L. Pr. 2729 (2) II. w sprawie przejazdów ulgowych kolejami żelaznymi pracowników nieetatowych.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Łódzkiego i Panu Komisarzowi Rządu na m. Łódź

do wiadomości.

Wojewoda:

w z. (—) Dr. Garapich w. r.

233

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. A. O. 1170/5.

Warszawa, dnia 28. lipca 1920 r.

Do Pana Wojewody w Kielcach.

Odpowiadając na zapytanie z dnia 17. IV. 1920 r. L. Pr. 1192 (1) I. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że wobec brzmienia art. 27 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13. XI. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 490), ustęp pierwszy paragrafu 19 instrukcji dla Komisarzy Powiatowych, doznaje zasadniczej modyfikacji. W szczególności prawo udzielania urzędnikom powiatowym, mianowanym przez władze wyższe, wszelkich urlopów wypożyczonych przysługuje w myśl cytowanego artykułu 27 wyłączenie Wojewodom; wobec czego postanowienie ustępu pierwszego prg. 19 wymienionej Instrukcji, nadające Starostom prawo udzielania 14-dniowego urlopu, utraciło swoją aktualność.

Z uwagi jednak na możliwą konieczność udzielania urzędnikom I. instancji urlopów w wypadkach nagłych i zwłoki niecierpiących,

przyznaje się kierownikom władz administracyjnych I. instancji prawo udzielania w takich wypadkach podwładnemu sobie personelowi mianowanemu przez władze wyższe urlopów nie dłuższych jednak jak 3 doby. Urlopy te mają być jednak policzone na poczet nadzwyczajnego 8-dniowego, o którym mowa w ustępie drugim art. 27. rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 13. XI. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 490). Z tego też względu w razie wniesienia przez odnośnego urzędnika prośby do Wojewody o urlop, winni Starostowie we wniosku swym nadmienić, czy względnie jak długi urlop był mu w danym roku przez Starostę udzielony.

W związku z powyższem pierwszy i drugi ustęp prg. 19 powołanej instrukcji otrzymuje następujące brzmienie:

„Starości przysługuje prawo udzielania w wypadkach nagłych i zwłoki niecierpiących, urzędnikom w skład Starostwa wchodzącym, a przez władze wyższe mianowanym, urlopów nie dłuższych jak 3 doby. Urlopy te zaliczone będą na poczet nadzwyczajnego 8-dniowego urlopu, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 13. XI. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 490)“.

Kierownik Ministerstwa:

Kuczyński w. r.

Okólnik Nr. 127 z dnia 23. VIII. 1920 r. L. Pr. 2504 (1) II. w sprawie urlopów urzędników.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Łódzkiego i Panu Komisarzowi Rządu na m. Łódź, oraz Panom Naczelnikom Departamentów i Urzędów Wojewódzkich

do wiadomości i ściślego zastosowania się z tem zastrzeżeniem, że w czasie trwania obecnych anormalnych stosunków, wymagających wyjątkowej pracy od wszystkich organów administracji państwowej, nawet urlopy trzydniowe i krótsze nie mogą być udzielane bez zasięgnięcia decyzji Województwa, która w wypadkach nagłych może być zasięgnięta w drodze telegraficznej lub telefonicznej.

Wojewoda

w z. Dr. Garapich.

234

Ministerstwo Apropowizacji.

Nr. BG/50912/2471.

Warszawa, dnia 14. sierpnia 1920 r.

Do Urzędu Wojewódzkiego (Departament Apropowizacyjny) w Łodzi.

Ministerstwo Apropowizacji wyjaśnia, że w myśl paragrafu 81 tymczasowych przepisów o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu z dn. 10. lutego 1920 r. Nr. 5, poz. 107) wszystkie władze i urzędy poszczególnych ministerstw, administrujące przeznaczonymi sobie działami przychodów państwowych, oraz swoimi rozchodami budżetowymi, obowiązane są do prowadzenia szczegółowej rachunkowości na zasadach wskazanych w powołanych przepisach.

Z powyższego wynika, że tak wojewódzkie departamenty apropowizacyjne, jak i referaty apropowizacyjne przy starostwach, jako upoważnione do asygnowania przeznaczonych sobie działów wydatków budżetowych, winny prowadzić szczegółową rachunkowość swoich wydatków w ramach art. 83 do 93-a wspomnianych przepisów.

Wyjaśniając punkt 2-gi pisma z dnia 17-go maja 1920 r. L. 3258 Ministerstwo nadmieniam, że zasadniczymi księgami dla władz i urzędów, które asygnują tylko swoje wydatki budżetowe, nie mając przeznaczonych sobie działów przychodów państwowych, są: dziennik rozchodu (wzór Nr. 2-gi i księga główna (wzór Nr. 4), księga zaś według wzoru Nr. 5-y przeznaczona jest do kontroli składanych do dyspozycji tych władz i urzędów depozytów.

Zwracając uwagę na art. 95 w mowie będących przepisów, Ministerstwo zaznacza jeszcze, że władze i urzędy, asygnujące swoje wydatki budżetowe, winny składać za każdy ubiegły miesiąc, najpóźniej do dnia 20-go następnego miesiąca, swoim władzom przełożonym bezpośrednio sprawozdania, zawierające w ogólnych cyfrach wykazu obrotów, dokonanych na rachunkach otwartych im kredytów, niezależnie od obowiązku składania szczegółowych rachunków Izbowi Kontroli Państwa.

Tymczasowe przepisy o sposobie pobierania przychodów i dokonywania wydatków przez władze i urzędy państwowe, zawierające ścisłą instrukcję prowadzenia obowiązującej rachunkowości, są do dyspozycji w potrzebnej ilości egzemplarzy w bibliotece Ministerstwa Skarbu (Leszno Nr. 5).

Minister

w z.

(—) nieczytelny.

Okólnik Nr. 128 z dn. 23. VIII. 1920 r. L. Ap. 591 (1) w sprawie prowadzenia księgowości.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego,
do Pana Komisarza Apropowizacji przy Magistracie m. Łodzi
i do Pana Komisarza przy Magistracie m. Pabjanic.
do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Za Wojewodę
(—) Kostecki w. r.

235

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Okólnik Nr. 182.

Do PP. Naczelnika Rachuby, Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego i Kierowników wszystkich podległych mi urzędów

w przedmiocie poborów służbowych funkcjonariuszów państwowych, wstępujących do wojska.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu (okólnik z dn. 21. lipca 1920 r. Nr. 65397/20. D. 13), że niektóre urzędy zarządziły wypłatę zapomóg w wysokości jedno- do trzechmiesięcznej pensji funkcjonariuszom i pracownikom państwowym, którzy wstąpili jako ochotnicy do armji.

Zarządzenia takie są bezwarunkowo niedopuszczalne, ponieważ rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 12. lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 352) zapewniło wszystkim funkcjonariuszom i pracownikom państwowym, którzy zgłosili się do służby wojskowej, względnie ich rodzinom, byt materialny przez zastosowanie do nich wszystkich postanowień art. 7 ustawy z dnia 11. lipca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 59, poz. 357).

Podając o tem do wiadomości, proszę o cofnięcie wszystkich rozporządzeń, które pozostają w sprzeczności z powyższymi zasadami.

Okólnik Nr. 171 o wypłacie zaliczek urzędnikom powołanym do wojska, pozostaje w mocy.

Warszawa, dnia 29. lipca 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) w z. Z. Chmielewski.

Okólnik Nr. 129 z dn. 24. VIII. 1920 r. L. AD. 1664 (4) I. w sprawie poborów służbowych funkcjonariuszów państwowych, wstępujących do wojska.

Wszystkim Panom Starostom i Panu Komisarzowi Rządu na m. Łódź

do wiadomości.

Za Wojewodę
(—) Łyszkowski w. r.

236

Okólnik Nr. 130 z dnia 26. VIII. 1920 r. L. S. M. 1035 (1) I w sprawie reklamacji od wojska funkcjonariuszów instytucji samorządowych.

Do Panów Starostów i Prezydentów miast wydzielonych Województwa Łódzkiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 17-go sierpnia b. r. Nr. 1097/1 AW. zawiadamia, że pismem z dnia 3. VIII. b. r. L. 3709/4996/20/I wyraziło Ministerstwo Spraw Wojskowych zapatrywanie, iż w związku z obecną sytuacją bojową rozciąganie prawa do odroczeń na pracowników instytucji samorządowych nie byłoby pożądanym.

Ministerstwo Spraw Wewn. podziela w zasadzie stanowisko M. S. Wojsk. Z drugiej jednak strony nie zapoznaje tego, iż pozostawienie pewnych funkcjonariuszów samorządowych na dotychczasowym stanowisku byłoby niezbędnym w interesie sprawnego wykonywania agend samorządu, pozostających w ścisłym związku ze sprawami wojskowymi. I tak naprz. uważa Ministerstwo Spraw Wewnętrznych za konieczne udzielanie odroczeń pisarzom gminnym, biorącym intensywny udział w czynnościach przygotowawczych do poboru, wobec panującego po wsiach analfabetyzmu, nie dających się zazwyczaj zastąpić innymi czynnikami, znającymi stosunki miejscowe i zdolnymi spełniać należycie czynności pisarzy gminnych.

Wobec tego uważa Ministerstwo Spraw Wewnętrznych za dopuszczalne przedkładanie i nadal wniosków o reklamacje funkcjonariuszów samorządu, z tem jednak zastrzeżeniem, iż wnioskami takimi można obejmować tylko takich pracowników instytucji samorządowych, których pozostawienie na stanowisku cywilnym leży ze względu na rodzaj spełnianych przez nich funkcji — wybitnie w interesie administracji spraw wojskowych, i których ze względu na stosunki miejscowe nie da się zastąpić bez szkody interesu wojska, osobami niepowołanymi do służby wojskowej.

W pierwszej linii może tu chodzić o pisarzy gminnych w gminach wiejskich, gdzie funkcje ich wobec analfabetyzmu ludności z trudnością nieraz dałyby się powierzyć komu innemu.

O powyższem Województwo podaje do wiadomości i zaznacza, że w zasadzie nie będzie uwzględniać reklamacji urzędników komunalnych (samorządu powiatowego, miejskiego i gminnego), a tylko w wypadkach na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących będą wnioski reklamacyjne uwzględniane. Aby wniosek taki Województwo mogło uwzględnić, winien Pan Starosta umotywić go bardzo szczegółowo, a przedewszystkiem wykazać, że reklamowany jest nie do zastąpienia. W każdym razie Województwo zauważa, że rzeczą Pana Starosty będzie jak najdokładniej sprawdzić okoliczności, przemawiające za poparciem wniosku reklamacyjnego i Pan Starosta osobiście będzie odpowiedzialny za prawdziwość i słuszność motywów wniosku reklamacyjnego.

Za Wojewodę
(—) Łyszkowski w. r.

VI.

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

237

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 17. VIII. L. Pr. 2572/1/III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 59 stowarzyszenie pod nazwą Klub Robotniczy w Radomsku.

238

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 18. VIII. L. Pr. 2647/1/III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 60 stowarzyszenie pod nazwą Radogoskie Stowarzyszenie Muzyczno-Śpiewacze, Radogoszcz-Łódź.

239

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 18. VIII. L. Pr. 2649/1/III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 61 stowarzyszenie pod nazwą Związek Zawodowy Farbiarni Zarobkowych w Łodzi.

240

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 18. VIII. L. Pr. 1184/2/III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 62 stowarzyszenie pod nazwą Stowarzyszenie Miłośników Śpiewu i Muzyki „Lira“ w Łodzi.

241

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 20. VIII. L. Pr. 2783/1/III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 63 stowarzyszenie pod nazwą Stowarzyszenie Drobnych Kupców i Przemysłowców Polskich w Łodzi.

242

Na zasadzie postanowienia Województwa z dnia 20. VIII. L. Pr. 1386/2/III wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 64 stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo Schronisk św. Stanisława Kostki w Łodzi.

Listy gończe.

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji Sądu z dnia 23. września 1920 r., poszukuje Józefa Szrajbera, lat 30, zamieszkałego we wsi Henryków, gm. Zduńska-Wola, oskarżonego z art. 51 i 585 Kod. Karn. i zbiegłego niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego: wzrost średni, wyznania katolickiego, jasny blondyn, wąsy blond duże, oczy niebieskie.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania; należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższemu władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 27. września 1920 r.

Za Prezesa Sądu
(—) Drescher.
P. o. Sekretarza
(—) R. Pasze.

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu stosownie do decyzji z dnia 9 września 1920 r., poszukuje Franciszka Wolskiego, zamieszkałego w Łodzi, ul. Rokicińska Nr. 87, oskarżonego z art. 2 dekr. z dn. 30. I. 1919 r. Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 15 września 1920 r.

Za Prezesa Sądu (podpis)

p. o. Sekretarza (podpis)

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu stosownie do decyzji z dnia 9 września 1920 r., poszukuje Ludwika Marszałka, zamieszkałego w pow. Słupckim, oskarżonego z art. 581 cz. II i III i 51 Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 15 września 1920 r.

Za Prezesa Sądu (podpis)

p. o. Sekretarza (podpis)

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu stosownie do decyzji z dnia 9 września 1920 r., poszukuje Szmula Kobera, zamieszkałego w Kaliszu, ulica Ciasna Nr. 8, oskarżonego z art. 2 dekr. z dn. 30. I. 1919 r. Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 15 września 1920 r.

Za Prezesa Sądu (podpis)

p. o. Sekretarza (podpis)

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu stosownie do decyzji z dnia 9 września 1920 r., poszukuje Józefa Żyżyńskiego, zamieszkałego w Łasku, oskarżonego z art. 591 Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 15 września 1920 r.

Za Prezesa Sądu (podpis)

p. o. Sekretarza (podpis)

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji Sądu z dnia 23. września 1920 r., poszukuje Józefę, córkę Stanisława, Piotrowską, lat 31, urodzoną we wsi Orłów, powiatu Kutnowskiego, zamieszkałą w folwarku Niwki, gm. Rdutów, pow. Kutnowskiego, oskarżoną z art. 588 p. 2 Kod. Karn. i zbiegłą niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanej niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanej lub miejsca jej zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 27. września 1920 r.

Za Prezesa Sądu

(—) Drescher.

P. o. Sekretarza

(—) R. Pasze.

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji Sądu z dnia 23. września 1920 r., poszukuje Adama Janiaka, lat 22, syna Macieja i Stanisławy, zamieszkałego w Kaliszu, oskarżonego z art. 574 Kod. Karn. i zbiegłego niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są nie znane.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 27. września 1920 r.

Za Prezesa Sądu

(—) Drescher.

P. o. Sekretarza

(—) R. Pasze.

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji Sądu z dnia 11. sierpnia 1920 r., poszukuje: 1) Władysława Kenera, zamieszkałego w Sieradzu, 2) Jana Bekiera, zamieszkałego w Sieradzu, 3) Jana Kędzierskiego, zamieszkałego w Żeliszewie, pow. Sieradzkiego i 4) Feliksa Tomaszewskiego, zamieszkałego w Łodzi, oskarżonych z art. 591 Kod. Karn. i zbiegli niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanych są niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanych lub miejsca zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 24. września 1920 r.

Za Prezesa Sądu

(—) Drescher.

P. o. Sekretarza

(—) R. Pasze.

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji Sądu z dnia 16. września 1920 r., poszukuje Lajzera Gilofa, zamieszkałego w Szadku, pow. Sieradzkiego, oskarżonego z art. 532 i 142 Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 22. września 1920 r.

Za Prezesa Sądu

(—) Drescher.

P. o. Sekretarza

(—) R. Pasze.

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji Sądu z dnia 11. września 1920 r., poszukuje Stanisława Morawskiego, zamieszkałego w Łodzi przy ul. Sikawskiej Nr. 14, oskarżonego z art. 585 Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 24. września 1920 r.

Za Prezesa Sądu

(—) Drescher.

P. o. Sekretarza

(—) R. Pasze.

Na zasadzie artykułu 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji Sądu z dnia 11. września 1920 r., poszukuje Eugenję Prochowską, lat około 30, zamieszkałą w Warszawie, oskarżoną z art. 591 cz. 1 p. 1 Kod. Karn. i zbiegłą niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanej są: blondynka ciemna, pełna.

W razie odnalezienia poszukiwanej lub miejsca jej zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 18. września 1920 r.

Za Prezesa Sądu

(—) Drescher.

P. o. Sekretarza

(—) R. Pasze.

OGŁOSZENIA

STATUT

o podatku miejskim od przyrostu wartości własności nieruchomości w obrębie miasta Kalisza — uchwalony na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 10. czerwca 1920 r., a zatwierdzony reskr. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11. sierpnia 1920 r. № S. F. 1492(2) i Województwa z dnia 18. sierpnia 1920 r. № 708/2/II.

§ 1.

Na podstawie art. 1 Dekretu w przedmiocie skarbowości gmin miejskich z dnia 7. lutego 1919 r. dz. pp. Nr. 14 z roku 1919 pobierany będzie podatek miejski od przyrostu wartości własności nieruchomości, położonej w obrębie miasta Kalisza przy całkowitem lub częściowem przeniesieniu praw własności na zasadach objętych niniejszymi przepisami.

§ 2.

Podatek od przyrostu wartości nie będzie pobierany w następujących wypadkach: a) w razie kompensacji gruntów, b) w razie podziału współwłasności pomiędzy współwłaścicieli.

Nie dotyczy to jednak wypadku, gdy prawo własności przechodzi od Towarzystwa, Związku lub Spółki na rzecz jednego z członków lub odwrotnie, c) w razie przejścia prawa własności do nieruchomości tytułem bezspornej darowizny, d) w razie przejścia prawa własności do nieruchomości drogą spadku, e) w razie przejścia nieruchomości na własność jednego z małżonków na skutek wykonania warunków umowy przedślubnej, f) w razie sprzedaży nieruchomości przez władze rządową, komunalną, oraz instytucje społeczne, których działalność w myśl statutów nie jest na zysk obliczana, g) w razie przymusowej sprzedaży nieruchomości za długi właściciela w drodze licytacji publicznej.

§ 3.

W razie zamiany nieruchomości podatek pobierany będzie od przyrostu wartości każdej z wymienionych nieruchomości, położonych w obrębie miasta Kalisza.

§ 4.

Za przyrost wartości ma być uważana różnica między ceną zbycia nieruchomości i ceną ostatniego płatnego nabycia nieruchomości, powiększoną o sumę wydatków, wymienionych w § 7. Za cenę zbycia i cenę nabycia nieruchomości przyjmuje się cenę szacunkową, wykazaną w akcie prawnym skutkującym pobór podatku od przyrostu wartości (§ 1), względnie najwyższą zaofiarowaną na licytacji sumę, jeżeli nieruchomość uległa sprzedaży w drodze publicznej licytacji. Jeżeli wyżej wymieniona suma nasunie wątpliwości co do zgodności z rzeczywistością, natenczas za cenę zbycia, względnie nabycia, uważa się wartość nieruchomości oszacowanej przez Miejską Komisję Podatkową.

§ 5.

Jeżeli akt nabycia, który dotyczy podatku od przyrostu wartości był dokonany przed dniem 1. stycznia 1901 r., to za cenę nabycia należy uważać wartość, jaką miała nieruchomość w dniu 1. I. 1901 r.

§ 6.

Jeżeli ostatnia zmiana tytułu własności wynikała: a) z podziału współwłasności pomiędzy współwłaścicieli, b) z przejścia prawa własności do nieruchomości drogą spadku lub bezspornej darowizny, c) lub z przejścia nieruchomości na własność jednego z małżonków na skutek wykonania warunków umowy przedślubnej, w takim razie cenę nabycia określa się na podstawie poprzedzającej z kolei transakcji, o ile ta wcześniejsza transakcja była dokonana po dniu 1. stycznia 1901 r. (§ 5).

§ 7.

Za wydatki przewidziane w § 4, które mają być doliczane do ceny ostatniego płatnego nabycia nieruchomości, należy uważać:

a) koszty aktu ostatniego płatnego nabycia nieruchomości, a przy nabyciu z licytacji koszty sądowe i egzekucyjne, oraz 2%

na pokrycie wszystkich innych kosztów, związanych z przejściem prawa własności;

b) sumy, wydane przez czas wladania nieruchomością, względnie od 1. stycznia 1901 r. na meljorację gruntów, na nowe budynki, na przebudowę istniejących, na urządzenie dróg, ulic, kanalizacji, wodociągów i t. p., o ile te inwestycje istnieją i są w stanie używalności w chwili zbycia nieruchomości;

c) spadła przy licytacji sumę nabywcy nieruchomości, jeżeli właścicielem staje się były wierzyciel hipoteczny;

d) wartość części nieruchomości, która została odstąpiona bezpłatnie przez właścicieli na cele użyteczności publicznej.

§ 8.

W razie zbycia części nieruchomości wysokość wydatków przewidzianych w § 6 przyjmuje się w stosunku proporcjonalnym do rozmiarów tej części.

§ 9.

Dodatek od przyrostu wartości pobierany będzie według norm następujących:

ponad 5%	do 10%	— 10%	od sumy przyrostu
„ 10%	„ 30%	— 11%	„ „ „
„ 30%	„ 50%	— 12%	„ „ „
„ 50%	„ 75%	— 14%	„ „ „
„ 75%	„ 100%	— 16%	„ „ „
„ 100%	„ 125%	— 18%	„ „ „
„ 125%	„ 150%	— 20%	„ „ „
„ 150%	„	— 25%	„ „ „

Powyzsze stawki podatkowe będą podlegały rewizji co 5 lat, jednakże nie mogą zniżone być więcej niż o 20%.

Obliczona na zasadzie powyższych norm kwota podatków zmniejszona będzie dla nieruchomości, należących do jednego właściciela:

do lat 10	o 5%
ponad lat 10 do lat 15	o 10%
ponad lat 15 do lat 18	o 20%

od sumy przyrostu.

Przy przeniesieniach prawa własności nieruchomości właścicieli, którzy posiadali nieruchomości te jeszcze przed rokiem 1914, gdzie przeniesienie niema cech spekulacyjnych, komisja zniżyć może stawkę podatku o 50% według swego uznania.

§ 10.

Płatnikiem podatku od przyrostu jest zbywca nieruchomości, który solidarnie z nabywcą (art. 1200, 1216 kod. cyw.) winien wpłacić należną kwotę do Magistratu. Za podstawę do ściągania podatku tego służą dane, które winny być przesyłane do Magistratu przez sporządzających akt notariuszów w ciągu miesiąca od daty zbycia nieruchomości. To samo dotyczy sędziów pokoju w wypadkach przewidzianych w art. 256 ust. o Not., oraz pisarzy hipotecznych odnośnie do rozpoznawanych aktów, które sporządzane były zagranicą, lub u notariuszów, urzędujących po za okręgiem właściwego wydziału hipotecznego.

§ 11.

Płatnik podatku od przyrostu wartości obowiązany jest w ciągu 2-eh tygodni od daty sporządzenia aktu zawiadomić o tem Magistrat, Wydział III z dołączeniem wszelkich dokumentów i dowodów, celem określenia wysokości podatku.

§ 12.

Celem określenia sumy podatku na zasadach niniejszych przepisów będzie powołana Miejska Komisja Podatkowa w składzie Przewodniczącego i 4-eh członków. Przewodniczącego i 2-eh członków mianuje Prezydent Miasta, dwóch innych członków wybiera Rada Miejska.

Komisja Podatkowa ma prawo zażądać od płatnika złożenia uzupełniających dowodów i dokumentów w terminie przez nią określonym.

W razie niezastosowania się płatnika do powyższego żądania, oraz w razie uznania złożonych dowodów za niedostateczne, Komisja określa wysokość podatku z urzędu na podstawie ekspertyzy, której koszt ponosi płatnik. O wysokości określonego przez Komisję podatku płatnik będzie zawiadomiony za pomocą wezwania płatniczego. Od orzeczenia Komisji przysługuje płatnikowi

prawo wniesienia reklamacji do Magistratu w terminie do 14 dni, licząc od następnego dnia po doręczeniu wezwania.

Reklamacja nie wstrzymuje zapłaty i egzekwowania podatku.

§ 13.

Podatek winien być wpłacony do Kasy Miejskiej do 14 dni, licząc od następnego dnia po doręczeniu wezwania płatniczego. W razie niezapłacenia podatku w terminie powyżej oznaczonym, należność ściągnięta będzie przymusowo w drodze egzekucji i z doliczeniem 1% odsetek za każdy rozpoczęty miesiąc opóźnienia.

§ 14.

Winni złożenia świadomie niezgodnych z rzeczywistością zeznań lub dokumentów w celu zmniejszenia opłaty podatku od przyrostu wartości lub uchylecia się od niej pociągnięci zostaną do odpowiedzialności sądowej.

§ 15.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie po zatwierdzeniu ich przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, oraz z dniem ogłoszenia w powiatowym Dzienniku Urzędowym i zakomunikowaniu tego statutu rejentom za pośrednictwem władz sądowych.

§ 16.

Przepisy wykonawcze, dotyczące sposobu obliczenia poboru i kontroli podatku, będą wydane przez Magistrat.

§ 17.

W razie wprowadzenia podatku państwowego od przyrostu wartości, statut niniejszy podlega rewizji, w celu dostosowania go do ustaw i przepisów, jakie będą wydane w przedmiocie dochodów komunalnych z tego źródła.

Za zgodność z oryginałem

Kierownik Wydziału Podatkowego
(podpis nieczytelny).

Kalisz, dnia 24. VIII. 1920 r.

Ponieważ Ogólne Zebranie Akcjonariuszy w 1-ym terminie w dniu 31-go maja r. b. nie doszło do skutku

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Widzewskiej Manufaktury Bawełnianej dawniej HEINZEL i KUNITZER

ma zaszczyt zwołać

30te Zwyczajne Ogólne Zebranie

odbyć się mające w dniu 30-ym października r. b. o godzinie 11-tej przed południem w gmachu przy manufakturze.

Porządek dzienny obejmuje:

1. Sprawozdanie Zarządu za rok 1919, zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za okres sprawozdawczy.
2. Zatwierdzenie budżetu wydatków za rok 1920.
3. Wybór członków Zarządu i Kandydata na miejsce podl. art. 21 ustępujących.
4. Wybór członków Komisji Rewizyjnej.
5. Rozszerzenie przedsiębiorstwa.
6. Wnioski Akcjonariuszów.

Akcjonariusze zamierzający uczestniczyć w tem Ogólnem Zebraniu, zechcą, stosownie do punktu 4 prawa z dnia 21-go grudnia 1901 r., złożyć w Kasie Zarządu Towarzystwa bądź akcję, bądź dowody instytucji kredytowych, przez Rząd zatwierdzonych, na złożone akcje, a to najpóźniej na 15 dni przed terminem Ogólnego Zebrania.

OGŁOSZENIA DROBNE

Abram Izrael Berger, zgubił kartę rejestracji roczn. 1883 oraz paszport wydany przez b. władze niemieckie w Łodzi.

Adolf Grunewald, zgubił tymczasowy dowód osobisty na wyjazd do Wiednia, wydany przez Województwo Łódzkie.

Aizenman Hersz, zgubił kartę powołania roczn. 1890 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Bein Izrael, zgubił patent na handel galanterją i wyrób szelek.

Balcerzak Antoni, zgubił kartę powołania roczn. 1890 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Buroiłow Mikołaj, zgubił kartę rejestracji roczn. 1902 wydaną przez Komisarza Rządu na m. Łódź.

Burt Szymon Lajb, zgubił paszport rosyjski wydany w Pinczowie i kartę powołania 1894 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Czernichow Szlama, zgubił kartę rejestracji roczn. 1902 wydaną przez Komisarza Rządu na m. Łódź.

Dawidowicz Pinkus, zgubił zezwolenie na wyrób pończoch.

Franciszek Manicki, zgubił kartę powołania roczn. 1890 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K. DR.

Hiller Icek Moszek, zgubił kartę powołania wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Herman Rudolf, zgubił kartę powołania roczn. 1890 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Jakób Gurman, zgubił kartę rejestracji roczn. 1888.

Jakubowicz Lajb, zgubił kartę rejestracji wydaną przez Komisarza Rządu na m. Łódź.

Kozłowski Eliasz, zgubił kartę rejestracji roczn. 1902 wydaną przez Komisarza Rządu na m. Łódź.

Lubka Joel, zgubił kartę powołania roczn. 1891 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Leopold Jędrzejczyk, zgubił książkę odroczenia roczn. 1901 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K. DR.

Machel Broner, zgubił kartę powołania roczn. 1894 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Magba Maks, zgubił książkę odroczenia roczn. 1898 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Perelman Froim, zgubił paszport rosyjski i kartę rejestracji roczn. 1897 wydaną przez Komisarza Rządu na m. Łódź.

Pudlarz Józef, zgubił kartę powołania roczn. 1892 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Rajpold Józef, zgubił kartę powołania roczn. 1890 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Ridler Joel, zgubił kartę powołania roczn. 1893 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Szenberg Abram, ur. w 1891 r. zgubił kartę powołania (kat. C. II) wydaną w P. K. U. w Łodzi.

Salomon Sznajgajger, zgubił kartę powołania roczn. 1894 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Szpajzer Izrael, zgubił kartę powołania roczn. 1893 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Weber Juda Abram, zgubił książkę odroczenia roczn. 1900 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Warszawiak Benjamin, zgubił kartę powołania roczn. 1894 wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K.

Zagubiono kartę pobytu, wydaną przez Starostwo w Łodzi za Nr. 113 na imię Lidji Oldenburg.

Zagubiono kartę powołania, wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K. na imię Wolfa Rajchmana.

Zagubiono paszport niemiecki i kartę odroczenia roczn. 1897, wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K. na imię Szlamy Joskowicza.

Zagubiono kartę powołania roczn. 1892, wydaną przez P. K. U. 28 p. S. K. na imię Szyja Prag.

Zagubiono kartę rejestracji roczn. 1891, wydaną przez Komisarza Rządu na m. Łódź, na imię Arona Rozenbluma.

Zagubiono paszport i kartę powołania, wydaną przez P. K. U. 28 p. Strzelców Kaniowskich w Łodzi, na imię Stanisława Krzesińskiego, zamieszkałego w Łodzi, ul. 6-go Sierpnia Nr. 36.